

La Cursa d'El Corte Inglés, amor i odi.

Certament, la Cursa d'El Corte Inglés té molts adeptes...però també molts detractors.

M'afanyo a proclamar que un servidor és dels primers. No sé exactament per què, no acabo d'explicar-me a mi mateix com és possible que no em molesti veure, per exemple, a participants disfressats de les mil i una, una cosa que en un altre tipus de prova, per popular que sigui, em fa mal als ulls perquè em sembla que la prostitueixen.

Potser no em sap greu perquè penso que en aquesta cursa, malgrat la disbauxa; malgrat els que es creuen davant teu; malgrat els que s'hi afegeixen en el Km 7 o 8 i un llarg etcètera dels "inconvenients" que té, també serveix, com poques, per a que molts que hi participen per primera vegada s'enganxin a aquest món del córrer per sempre més.

En el seu haver el fet que hi participen moltes dones i molt jovent. Però també ultra-veterans. No tan grans, però, com en Damià Roig, un atleta tarragoní de 102 anys que difícilment podria participar en un altre tipus de prova. Mi vaig acostar per felicitar-lo abans de començar, i l'home, tot i que no li exigien cap temps màxim per acabar-la, es disculpava dient que trigaria "una mica més de dues hores". Em vaig quedar congelat.

Conec a molts corredors que no volen participar en aquesta cursa que aplega tanta diversitat de nivells i tants excessos per res del món; són radicalment contraris a fer-ho perquè la consideren una charlotada. No és el meu cas; no m'explico perquè m'agrada, però és així. Fins i tot crec que les manifestacions festives que s'hi veuen són part essencial de la mateixa prova.

En lloc acceptaria -disculpeu la radicalitat- que hi hagués qui corre una cursa espitjant un carret amb un nen a dintre. Doncs bé, a la d'El C. I. del diumenge n'hi havia centenars, i em divertia veure'ls. Cap, però, de visió tan insòlita i còmica, com la d'aquell xicot que hi duia...una senyora. Bastant grassoneta -per no dir molt-, més feliç que una gírgola, que em va semblar, per l'aspecte, que era la sogra de l'esforçat atleta. I és que hi ha gendres que es fan estimar.

Miquel Pucurull